

Stará píseň

Jaromír Nohavica

On:

Slunce zapadlo do vody
hladce jak nůž
Dívka jež jedla jahody
je sytá už
Vítr přilétl od řeky
pod její šat
Tu dívku na kraji paseky
obešel chlad

Ona:

Ach zas ten příběh tentýž děj
i tentýž čas
Ona a on ach bože dej
slyšet to zas
Ach zas ten příběh starší snad
než vesmír sám
o tom jak láska častokrát
přichází k nám

On:

Tam kde končila mýtina
začínal bor
Kdo jste ? táže se dívčina
Přízrak či tvor ?
Jinoch dere se větvemi
Té síly v něm
Kráčí dvě stopy nad zemí
až chvěje se zem

Ona:

Víc jen přeháněj básníku
neboj se slov
verše zaplétej do vzlyků
pod nebe krov
ona vyrostle sukýnkám
on zlomí svůj šíp
z ní bude pak maminka
z něj chlapácký typ

On:

Dívko stopená do mechu
zataj svůj dech
Soumrak láme se ve spěchu
na hrotech střech
Slyš jak pták volá nad sosnou
Vive l'amour !
Stromy ozvěnou honosnou
vrací to v dur

Ona:

Ona přibere po dětech
jó řekne se cvič
On po čtyřletých záletech
odejde pryč
Čas od času z obálky
vypadne list

Tak nějak odchází do dálky
čím byl sis jist

On:

Slunce zapadlo do vody
hladce jak nůž
Dívka jež jedla jahody
je sytá už
Vitr přilétl od řeky
pod její šat
Tu dívku na kraji paseky
obešel chlad

Ona:

Zpívej co zbývá jiného
než zpívat dál
Velké udělej z velkého
a malé spal
Dřív než na listech podzimu
přiletí mráz
Lásku začaruj do rýmů
a zachraň nás

Oba:

Nanana....